

Nádej

**Dvojmesačník pre vnútornú potrebu zboru ECAV na Slovensku
so sídlom v Krajnóm**

Ročník 11

Číslo 1

december 08 – január 09

**Preto slávme sviatky nie v starom kvase, ani v kvase zlosti a nešľachetnosti,
ale ako nenakvasení v čistote a v pravde. (1.Korinským 5;8)**

Každý národ, každá kultúra na svete má svoje sviatky – dni či obdobia, ktoré si z rôznych dôvodov pravidelne, či sporadicky pripomína a traduje.

Sú to sviatky politické, náboženské, kultúrne a iné. Moslimovia majú Ramadán, Židia Sviatky stánkov, či Paschu, v USA Deň nezávislosti, pripomínajú sa rôzne revolúcie, konce vojen a podobne.

Počas sviatkov sa zachováva, aspoň tam kde sa dá, pracovný pokoj, neraz sa používa primeraná výzdoba, ľudia bývajú sviatočne oblečení, konajú sa slávnostné koncerty, prednášajú sa slávnostné príhovory, kladú vence atď.

Už navonok je teda zrejmé, že sa jedná o niečo významné a dôležité, aspoň pre určitú skupinu ľudí, národ, či kultúru.

Aj v našej tzv. západnej, kresťanskej kultúre máme mnohé sviatky – najznámejšie však a určite najoslavovanejšie sú Vianoce – sviatky narodenia Pána Ježiša Krista, ktoré určujú aj náš letopočet.

Po stránke vonkajšej budú určite opäť veľkolepé, budú svietiť obrovské stromy v hlavných mestách mnohých štátov, kostoly sa zaplnia aspoň v tento deň roka.

Ale v mnohých domácnostiach a srdciach bude chýbať to hlavné – slávenie kvôli obsahu, posolstvu Vianoc v čistote a pravde, v hodnotách, ku ktorým vyzýva apoštol Pavol v citovanom texte: „*Preto slávme sviatky nie v starom kvase, ani v kvase zlosti a nešľachetnosti, ale ako nenakvasení v čistote a v pravde.*“

V mnohých rodinách sa budú musieť zase len hrať na dobrých, pokojamilovných, prajných, na Ježiška, ktorý tajne priniesol darčeky.

Čistota bude tiež, ale len na povrchu, nie však v srdciach, vzťahoch a pravda o Ježišovi, nielen narodenom, ale aj ukrižovanom pre naše hriechy a zmŕtvychvstalom, sa radšej taktne obíde.

Je zaujímavé, že prvá cirkev svätila najmä Veľkú noc a Vianoce sa začali svätiť a pripomínať až oveľa neskôr – práve kvôli významu toho, čo to narodené betlehemske Dieťa, kvôli nám, z lásky k nám urobilo, keď nastúpilo na cestu kríža.

Prajem nám, milí bratia a sestry, aby sme sa dokázali v pokání prepracovávať ku tomu najpodstatnejšiemu posolstvu a odkazu Vianoc a svätili ich nie povrchne, ale v čistote a pravde.

Amen

I. Novomestský

SLOVO NA ÚVOD

Čakáme na sudcu alebo sudca na nás?

Život človeka je plný čakania. Čakáme kedy sa človek narodí, kedy začne chodiť, kedy sa bude pýtať, kedy vyštuduje, kedy si založí rodinu, kedy budú vnúčatá a čakanie skončí odchodom z tohto sveta. Čakanie prináša zo sebou aj prekvapenia. Niekedy príjemné - niekedy nepríjemné. Príjemné prekvapenia upevňujú našu sebadôveru. Nepríjemné ju zasa skúšajú ako sa vysporiadame s daným problémom.

Aj v týchto dňoch začínajúceho adventu čakáme - respektíve sa pripravujeme na druhý príchod Pána Ježiša. Niektorí horlivo, iní zasa pohrdavo s konštatovaním, keď za 2000 rokov neprišiel, už nepríde. Boží čas sa nedá porovnávať s časom zemským. Ani Božia múdrosť s múdrosťou ľudskou. Aj pod krížom Pána Ježiša si ľudia predstavovali Jeho Božskosť a Jeho najväčšiu moc ak zide z kríža. Nedá sa len tak prejsť zo života do života. Zo života hriešneho - zemského do života večného - svätého. Hriech musí zostať v pekle. Na zemi sa ešte dá žiť aj v hriechu, ale zároveň sa musíme rozhodnúť, či tak zostaneme, alebo začneme svoj život posväcovať.

V nebi je už táto možnosť vylúčená. Ved' kto by nechcel zostať v Božom kráľovstve, keď by ho uvidel? Ale v tom je tá božskosť, nevidieť a uvidieť. Nepoznať a zmeniť život. Ved' koľko kresťanov vyznalo: „Ja som Boha neľahko vyrátať, akú máme ešte perspektívu. Ved' každý rok približne 40 členov vyprevadíme do večnosti a 10 prijmem. A z týchto desiatich nevieme koľkých budú viesť pre večnosť rodičia, koľkých zbor, a koľkých zvláštne osloví Boh. Vidíme, že často krát sa v otázke zmyslu života zaťažujeme nepodstatnými vecami a podstatné nám unikajú. Ved' Boh nás nestvoril na to, aby sme skončili v pekle. Aj keď tu raz na zemi všetko necháme – príbytok, rodinu; Boh má pre nás pripravený nový príbytok aj novú rodinu. Ak by Kristus zajtra prišiel druhý krát na túto zem ako Sudca, vieme si predstaviť, do ktorej skupiny by zaradil tých, ktorí vravia, že už nepríde? Tak ako nebolo nutnosťou zostúpiť z kríža, tak nie je nutnosťou prísť súdiť kedy si ľudia želajú. Napokon, Boh nemá záľubu v smrti, ale v živote.

„Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nezhynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.“ J 3;16

Boh má naozaj záujem a pripravené miesto pre každého. A keď stále predlžuje čas milosti, tak stále na niekoho čaká. Nečaká tento rok na moje dieťa, moje vnúča, ktoré nekráča do Božieho kráľovstva? Pýtajme sa!

V. Malý

SPOLOČNE SA MODLÍME

- Vďaka Ti Otče nebeský, že si nám dal svojho Syna, aby nás vyslobodil z hriechov.
Porodí syna a dáš Mu meno Ježiš; lebo On vyslobodí svoj ľud z ich hriechov. Mt 1; 21
- Vďaka Ti, Hospodine, že si mocný Boh, ktorý chráni svoj ľud a my sa nemusíme báť zlého ani v čase najväčšieho súženia.

Zažiar svetlo spravodlivému a radosť tým, čo sú úprinného srdca.

Spravodliví, radujte sa v Hospodinovi, vzdajte vd'aku Jeho svätému menu! Ž 97;11,12

- Pane Ježišu, prosíme, daj nám silu zotrvať v čistote Tvojho slova a pripravené očakávať Tvoj 2. príchod.

Dbajte, aby vaše srdcia neboli obťažené obžerstvom a opilstvom a starosťami o živobytie, a znenazdania prikvačil by vás ten deň ako osídlo, lebo príde na všetkých, ktorí bývajú na celej zemi. Bdejte teda každý čas a modlite sa, aby ste mohli ujsť všetkému, čo sa má stať a postaviť sa pred Syna človeka. Lk 21;34-36

Môj život v domove dôchodcov.

Všeličo môže človek zastaviť, ale nikdy nezastaví čas. A tak sa čas stal riekou nášho života. Aby sme si uvedomili ako beží deň za dňom, rok za rokom, tak sa občas v myslí pristavíme, aby sme si pripomenuli určité medzníky vo svojom živote. Niektoré obdobia sú priaznivé, iné zasa nie. Niektoré dni sú úspešné, iné prinášajú neistotu, ba i bolesť a utrpenie.

Viac rokov sa liečim na reumatoidnú artritídu. S touto chorobou som sa naučila žiť i pracovať. Po zhoršení mojej choroby, keď som prestala chodiť, prišla som do nášho domova s obavami, ale i v očakávaní, že môj zdravotný stav sa zlepší. Bola som obyvateľkou, ktorej sestričky museli pomáhať. Chýbala mi rehabilitácia. Začala som cvičiť a chodiť na chodítku. Zo začiatku to bolo ťažké, ale snažila som sa. Zvykla som si na sestričky a ony si zvykli na mňa. Vždy boli ochotné mi poradiť a pomôcť.

Vďaka dobrej liečbe lekárov i rehabilitácii a za pomoci zdravotného personálu sa môj zdravotný stav začal zlepšovať. Začala som si klásť otázku: „Ako ho využiť?“ Začala som zbierať rôzne básne, kazety a CD s nábožnými a ľudovými piesňami. Začala som písať básne, články do časopisov i príbehy zo života. Pokúsila som sa vyšívať. Zo začiatku ma moje ruky neposlúchali, ale postupne som to dokázala. Dnes moje vyšívané obrazy zdobia pavilón D i veľkú jedáleň.

Žijeme v dobe, keď sa vytráca láska a úcta medzi ľuďmi. Starý a chorý človek potrebuje lásku, pohladenie, milé slovo i pocit, že nie je opustený. Všetky tieto cennosti som našla u zamestnancov v našom domove.

To je úryvok príhovoru sestry Ol'gy Čechovej pri výročí otvorenia DD v Myjave.

Je v ňom krásne vyznanie a poďakovanie za prejavy úcty a lásky. Spomínaná sestra ma veľmi postihnuté ruky, a napriek tomu sa nevzdáva a stále nádherným rukopisom dáva myšlienky a verše na papier a vyšíva prekrásne obrazy. Je skutočným príkladom človeka, ktorý sa nevzdáva, ale navzdory prekážkam nielenže sa vyrovnáva s chorobami a postihnutím, ale žije aj pre iných.

Veľmi nás s manželom potešilo, že spolu s bratom Ivanom Otrubom mávajú spoločné stíšenia pri Božom slove. Obdivovala som ich vyrovnanosť a pokoj, ktorý z nich vyžaroval.

ZN

Sila modlitby – na zamyslenie

Pred nedávnom mi kamarátka požičala knihu od **Noramana Vincenta Peaple** - kňaza, ktorý opísal v knihe svoj život s Bohom a určité príbehy, ktoré sa stali ľuďom, ktorých stretol, či už na spoločenstvách, alebo iba náhodne.

Je to veľmi zaujímavá kniha, ktorá v sebe ukrýva veľa pozitívnej energie a toho, s čím sa stretávame v reálnom živote - bolesť ľudí, ich neúspechy, problémy, ale aj šťastie.

Zobrazil tu silu nášho Pána, s ktorým sa stretávame v modlitbe, keď potrebujeme radu do života, alebo jednoducho keď sa nám niečo podarí, my sme šťastný a chceme mu za to poďakovať. Preto ma zaujal jeho pohľad na modlitbu – to s akou ľahkosťou a úprimnosťou píše o Bohu. Niektorí si povia, že čo je zvláštne na modlitbe. Veď je to úplne obyčajná vec. Ale nie je to tak. Určité príbehy ľudí, ktorí neverili v Boha – či to bolo jeho uzdravenie chorých, sila v ťažkých chvíľach, ma presvedčili ešte viac, že Pán uzdravuje a posielá silu všetkým, ktorí ju potrebujú a ktorí o ňu poprosia.

Spomeniem zopár príbehov (z tejto knihy).

V mrakodrape vysoko nad ruchom veľkomesta sa vážne zhovárali dvaja muži. Ten, ktorého ťažili obchodné problémy a osobná kríza, najprv nepokojne chodil po miestnosti.

Vyzeral ako kôpka nešťastia. Prišiel požiadať o pomoc a radu toho druhého, o ktorom bolo známe, že má veľké pochopenie pre svojich blížnych. Poprevracali problémy zo všetkých strán, ale darmo. Skľúčenosť ustarosteného muža sa ešte väčšmi prehĺbila. ..Vyzerať to tak, že na svete niet sily, ktorá by ma mohla zachrániť,“ zavzdychal.

Jeho partner pokrútil hlavou a povedal. „Mýlite sa, ak si myslíte, že na svete niet sily, ktorá by Vás zachránila. Prečo nevyskúšate silu modlitby?“

Ustarostený muž trochu prekvapene odpovedal. „Samozrejme verím v silu modlitby, ale asi neviem ako sa mám správne modliť. Hovoríte o modlitbe ako o praktickej pomôcke, ktorá vyrieši obchodné problémy. Nikdy mi o tom ani nenapadlo takto premýšľať, ale budem sa vrúcne modliť.“

Naozaj sa začal modliť a keď nadišiel správny čas, veril, že dostal od Boha odpoveď. Všetko sa napokon vyriešilo. Nie je to tým, že by problémy zmizli do ..neznáma“, ale každý mal silu vyriešiť. Od istého času verí v silu modlitby a nazdáva sa, že: „ Niet problému, ktorý by sa nedal správne vyriešiť pomocou modlitby.“

Verím tomu, že keď dovolíme Pánovi, aby istým spôsobom riadil naše životy, urobí to správne.

N.V. Peaple v knihe napísal veľa skutočných príbehov, ktoré hovoria o tom, že Boh uzdravil veľa ľudí, ktorí sa s ním spájajú v modlitbe a prosia ho o pomoc. Zaujal ma ešte jeden príbeh, ktorý je niečím odlišný od prvého, ale niečo majú spoločné. Skúste nájsť čo to je.

Jeden muž sa dozvedel, že má osteómu čeluste - nádor kostného tkaniva. Už dlho bol chorý. Prestával mať chuť do života, nič ho nebavilo. Predtým chodil občas do kostola, ale v Boha veľmi neveril, teda nie v to, že by mu mohol niekedy pomôcť.

V jeden deň, keď sa ráno prebudil, padol mu pohľad na poličku, kde bola Biblia. Siahol po nej, hoci ani nevedel prečo.

Začal si čítať jednotlivé stránky a cítil v srdci pokoj, ktorý sa rýchlo šíril jeho telom.

Každý deň si čítal slovo a cítil úľavu od bolesti, dokonca do takej miery, že sa rozhodol ísť k lekárovi a poprosiť ho, aby ho vyšetрил.

Hoci mal diagnózu stanovenú, lekár mu vyhovel a neveril vlastným očiam.

Choroba sa mu zmiernila. Nikto si to nevedel vysvetliť, iba on sám. Lekári ho upozorňovali, že sa mu to môže ešte zhoršiť.

Bola to Božia pomoc, ktorej sa mu dostalo v podobe Slova. Našiel v nej totiž útechu , povzbudenie, vyličenie svojho tela i mysle, ale hlavne začal žiť s Bohom každý deň.

Dôverovať Mu a oslavovať Jeho meno. Hoci mu lekári predpovedali, že mu veľa času nezostáva, žije a je to už 14 rokov.

Viem, že na svete je veľa ľudí, ktorí v Boha neveria a nechcem ich presvedčať o opaku, pretože je tu aj veľa ľudí, ktorí okúsili Božiu pomoc sami na sebe a vedia, že sa môžu na Neho vždy spoľahnúť.

(List Apoštola Pavla Filip. „Všetko môžem v Kristu, ktorý ma posilňuje.“).

Tento článok je možno taká upútavka na prečítanie si aj takejto knižky, pretože sa mi zdá, že ľudia zabúdajú na Boha. Spomenú si na Neho možno iba na Vianoce.

Dnešným svetom hýbu romány, detektívky a vedecko - fantastické knihy. Každý si prečíta knihu, ktorá ho zaujíma, ale nemuseli by sme zabúdať aj na knihu takéhoto charakteru, pretože „*Ježiš Kristus je ten istý včera i dnes i naveky. “List židom 13. –8.).*

A s pomocou Ježiša Krista niet prekážky, ktorú by sme nemohli prekonať.

E.K.

NAJKRAJŠÍ PRÍBEH NA SVETE

Daniela Zabelová – Plothová

Raz v zime šiel starý básnik ulicami Domstadtu. Vo výklade obchodu s knihami ho zaujala kniha so sľubným názvom:

Najkrajší príbeh na svete.

Vyšiel hore schodmi, vyžiadal si knihu, prelistoval ju a trochu sklamaný ju odložil.

V manzarde, posedávajúc pri piecke, začal stará básnik listovať v inej knihe, ktorej nevytlačenený rukopis sa mu natrvalo vryl do pamäti, nádherná farebnosť jej opisov mu umožňovala predstaviť si všetky jednotlivosti. Bola to kniha jeho života, spomienok. V nej hľadal príbeh zo všetkých najkrajších. Našiel tu zmienky o vzácných zážitkoch, o príjemných i nepríjemných chvíľach, o nebezpečných cestách dobrodružnými krajinami, ale neobjavil sa príbeh, o ktorom by sa mohlo aspoň trochu tvrdiť, že ide o najkrajší príbeh na svete.

Vtedy ešte viac vzrástla jeho túžba. Aspoň na konci života nájsť, napísať alebo aspoň ukázať na ten najkrajší príbeh. A preto vyšiel zo svojej osamelosti k ľuďom, ktorí precestovali ďaleké krajiny, k bádateľom a svetobežníkom, navštívil umelcov a známych autorov. Oboznámil sa s mnohými príbehmi budiacimi úžas a hrôzu, radosť i des – avšak najkrajší príbeh sveta nenašiel.

Napokon sa zahĺbil do čítania, začal svedomito bádať hádam od roku tisícsto v dielach známych veľkých i malých literátov. Preskúmal mnoho krásnych, naozaj nádherných poviedok, ale nenašiel tú, čo hľadal.

Medzitým sa priblížila ďalšia zima. Priestranstvo okolo domu bolo poznačené štedrovečerným ruchom. Keď básnik vošiel do kostola, kostolník práve zapaloval na stromčeku oltárnu sviecu. Času mal dosť. Návštevníci ešte neprišli. Prešiel dopredu, aby sa v tajuplne blikajúcom svetle zahľadel do jasličiek pod vianočným stromčekom. Zastal nad nimi a sprítomnil si vianočnú udalosť:

*A to vám bude znamením: nájdete nemluvniatko
obvinuté plienkami ležať v jasliach...*

*Ponáhľali sa teda a našli Máriu a Jozefa
i nemluvniatko uložené v jasliach...*

Áno, v lete uplynulo tri štvrté storočia od jeho narodenia a každoročne, ako si spomína, i jemu anjel zvestoval veľkú radosť, aby vykročil k Dieťaťu v plienkach a jasličkách a hľadal znamenie Božej lásky. A jeho uši počuli, ako zaznieva anjelský chválospev, ale nepreniklo ho to celého. Trvalo celé desaťročia, kým sa celým srdcom a dušou stal svedkom udalosti, ktorú nám pripravil Pán, a sklonil sa pred Božím Dieťaťom a tak sa stal naplno účastným vianočnej radosti.

Až... dnes! Dnes stál spolu s ovečkami v maštaľke v Betleheme a prvýkrát precítil slová, ktorými sa mu Dieťaťo prihováralo: Pre nás sa stal takým chudobným. Celý život trpel nespravodlivosťou a trpkosťou, znášal biedu, roztúžená duša sputaná telom, a On - sám Boh, vykonal to všetko pre nás, stal sa človekom a prebýval medzi nami.

Starca preniklo hrejivé blažené poznanie. Bolo mu jasné, čo to znamená: Boh tento svet pozná a miluje. A napriek jeho podlosti a neláske ho vidí tak, ako sám vidieť nedokáže – a miluje ho. Miluje ho aj napriek jeho zbabelosti, lži a úbohosti, ako snáď iba matka dokáže milovať svoje neposedné a nespraté dieťa. Ba viac, omnoho viac: veď mu poslal Spasiteľa, ktorého svet neprijal, ale Ho ukrižoval. Vykonal to pre všetkých, ktorí v Neho dúfajú, očakávajú Svetlo, ktoré svieti v temnotách.

Tomuto vianočnému Svetlu otvoril starý básnik srdce. Cítil sa tak, akoby sa naňho Ježiško usmieval. Chrám Boží sa naplnil a jeho návštevníci sa začudovane dívali na starého pána, ktorý sa skláňal nad jasličkami ožiarenými svetlom. On ich však nevnímal. Potom sa posadil na miesto, kde si odložil čiapku.

Keď pán farár prečítal, čo bolo napísané pred stáročiami, našiel starý muž to, čo tak vytrvalo hľadal, a chválil a oslavoval Pána Boha za všetko, čo počul a videl. A uvedomil si, že to, čo chce rozširovať v ďalšom živote je Slovo, ktoré i jeho oslovilo z jasličiek. Nemusel už napísať, lebo už prežil... najkrajší príbeh na svete.

(z knihy Najkrajší príbeh na svete - Vianočné príbehy pre vnímavú dušu)

em

Ako sa pripravujeme na privítanie Pána?

Viem, že v tejto krutej – duchovne prázdnej dobe nie je jednoduché sa správne pripravovať na príchod najväčšej Lásky sveta. Sama každý deň bojujem s časom, duchovnou lenivosťou a útokmi ľudskej hlúposti a diabla. Večer len smutne skonštatujem, že Bohu som venovala pramálo času. Ani neviem, ako by som sa mu ospravedlnila, lebo všetko by znelo ako hlúpa výhovorka. Preto sa stále častejšie cítim sklúčená a v mojej duši by sa chcela uhniesdiť beznádej. Ale mám jedno veľké šťastie. Boh mi daroval veľa úžasných priateľov, ktorí po rokoch sa stali mojimi skutočnými bratmi a sestrami. Nie raz sa stalo, že vo chvíľach, keď som prežívala rôzne skúšky, práve oni boli bdeli na modlitbách. A v tých ťažkých situáciách som cítila, že Pán Ježiš ma drží za ruku a vedie ma po dobrej ceste. Keď v krátkych zastaveniach si premietam ich mená, akoby mi Pán dával na myseľ a na srdce vždy toho, za ktorého sa mám intenzívnejšie modliť. Práve v tých momentoch prežívam dokonale šťastie. Som napojená na zdroj Lásky, Pokoja a Nádeje. Vtedy sa strácajú tie ťažké mračná smútku, strachu a zúfalstva.

Advent je čas, keď sa mnohí kresťania intenzívnejšie venujú duchovným záležitostiam. Ja som akási divná, lebo nedokážem sa rozčítiť nad rôznymi „krásnymi“ vecami. Tento čas prežívam aj v duchovnej sfére hekticky a mám pocit, akoby som sa na Vianoce ani netešila.

Cím som staršia, tým viac si uvedomujem, že aj my - kresťania sme poriadni pokrytci.

Počúvame a čítame, že Vianoce by sme mali prežívať celý rok, čo znamená, že tak ako prejavujeme si lásku a náklonnosť cez tieto sviatky, tak by sme mali žiť po celý rok. Kto z nás na to pamätá vo chvíli, keď je na niekoho „vytočený“? Koľkokrát si spomenieme počas roka na opustených, chorých a inak nešťastných? Nemuseli by sme robiť veľké divy. Stačí, keď budeme vidieť, vnímať našich blízkych a spolu sa s nimi tešiť i modliť sa za ich starosti a trápenia.

V predvečer Mikuláša sme boli spolu so žiakmi ZŠ Vaďovce potešiť našich bratov a naše sestry v nemocnici v Hrachovišti. Ich úprimná radosť z krátkej návštevy nás prekvapila. Nový zážitok mali aj moji žiaci, ktorí si všimli slzy v ich očiach. Boli radi, že tam mohli zaspievať a zarecitovať. Len či o niekoľko rokov nezabudnú, ako veľmi ich návšteva zohriala srdiečka starčekov a starenky? Budú aj oni zaneprázdnení a možno nebudú mať čas navštíviť ani vlastných starých rodičov.

Čo vlastne je najdôležitejšie pri očakávaní na Pánov príchod? Dokonalý poriadok a dekorácia? Pripravené prekvapenia v podobe darčiekov? Dobré zákusky a chutné jedlo?

Na Pána Ježiša musíme byť skutočne dobre pripravení. On nám aj vo svojom slove všetko vysvetlil.

„Ked' Syn človeka príde vo svojej sláve a všetci anjeli s Ním, posadí sa vtedy na trón svojej slávy. I zhromaždia sa pred Neho všetky národy; a oddelí ich, ako pastier oddeľuje ovce od kozlov, a postaví si ovce sprava, kozlov však zľava. Vtedy povie Kráľ tým na pravici: Pod'te, požehnaní môjho Otca, prijmite ako dedičstvo kráľovstvo, ktoré vám je pripravené od stvorenia sveta. Lebo hladný som bol, a dali ste mi jesť; bol som smädný, a dali ste mi piť; prišiel som ako cudzinec, a prijali ste ma; bol som nahý, a zaodeli ste ma; bol som nemocný, a navštívili ste ma; bol som vo väzení, a prišli ste ku mne. Odpovedia Mu spravodliví: Pane, kedy sme Ťa videli hladného, a nasýtili sme Ťa, alebo smädného, a napojili sme Ťa? a kedy sme Ťa videli ako cudzinca, a prijali sme Ťa? Alebo nahého, a zaodeli sme Ťa? A kedy sme Ťa videli chorého alebo vo väzení, a prišli sme k Tebe? Odpovie im Kráľ: Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili. Potom povie aj tým na ľavici: Odíd'te odo mňa, zlorečení, do večného ohňa, pripraveného diablovej a jeho anjelom. Lebo hladný som bol, a nedali ste mi jesť; bol som smädný, a nedali ste mi piť; prišiel som ako cudzinec, a neprijali ste ma; bol som nemocný a vo väzení, a nenavštívili ste ma. Vtedy odvetia aj títo: Pane, kedy sme Ťa videli hladného alebo smädného, alebo ako cudzinca alebo nahého, alebo nemocného alebo vo väzení, a neposlúžili sme Ti? Vtedy odpovie im: Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste neurobili jednému z týchto najmenších, mne ste neurobili! I pôjdu títo do večného trápenia, ale spravodliví do večného života.“

Mt 25;31 – 46

ZN

RUBRIKA PRE DETI

Kto sú anjeli?

Anjeli sú duchovné stvorenia, ktoré neprestajne oslavujú Boha a slúžia jeho spasiteľným plánom. Boli stvorení Bohom. Viera v anjelské bytosti je zahrnutá už v starozákonnej teológii: určité duchovné bytosti dostali svoje meno; rozumné bytosti nebeského kráľovstva slúžia Bohu ako vykonávatelia jeho vôle. Slovenské slovo „anjel“ pochádza z gréckeho „angelos“, čo znamená „posol“. V Starom zákone až na dve výnimky je pre označenie anjela použité hebrejské slovo „malak“, čo tiež znamená „posol“. Meno proroka Malachiáša pochádza tiež z tohoto slova. On bol tiež „posol“, doniesol zvesť o príchode Ježiša Krista, čiže prorokoval o ňom (pozri *Mal* 3,1). Aj keď sa slovom „anjel“ v Biblii označujú prevažne duchovné bytosti, občas sa používa v súvislosti s ľuďmi. Prorok Malachiáš povedal, že „pery kňaza majú zachovávať poznanie a z jeho úst sa vyhladáva zákon, lebo je poslom Pána zástupov.“ (*Mal* 2,7) Pre slovo „posol“ je použitý výraz „malak“, teda ten, ktorý sa používa aj pre anjelov. Takisto v Knihe zjavenia apoštola Jána sú predstavitelia (starší) siedmich cirkví nazývaní anjelmi (*Zjv* 1,20; 2,1 atď.). Duchovné bytosti – anjeli sú teda Boží poslovia, ktorí pracujú pre neho a pre dobro ľudí. S nimi sa spája aj vykonávanie nadprirodzených vecí, ktoré nie sú vysvetliteľné ľudským rozumom.

Rozhovor s anjelom Milan Rúfus

„Anjeličku môj strážničku, sadnime si na lavičku. Už ťa asi krídla bolia,
lietaš so mnou dookola, strážiš si ma, chrániš si ma...“

„Deti strážiť to je drina. Božie klbká nepokoja neposedia, nepostoja.
Robia, ako radosť káže premôžu ňou všetky stráže.“

Anjeličku, múdry, biely už ti krídla oťaželi. Sadnime si na lavičku,
zlož si ruky pod hlavičku, pospi si!“

„A za tú chvíľku, kým mi sníček vráti silu,
kto to vezme? “Pán Boh z neba, Bude strážiť mňa i teba.

RUBRIKA PRE MLÁDEŽ

Kresťanstvo v Etiópii

Berhanu

Berhan Media Ministry, Etiópia

Moges,

Etiópia - exotická krajina na severovýchode Afriky. V Biblii je spomínaná viac ako 50 krát, najmä pod menom Kúš. Počet kresťanov veľmi vzrástol hlavne počas prenasledovania cirkvi.

Názov Etiópia pochádza z gréčtiny a znamená *Slnkom opálená tvár*. Etiópia sa nachádza na severovýchodnom výbežku afrického kontinentu a jej južná časť leží na rovníku. Je krajinou reľazí pohorí, riek a jazier. V Severných vrchoch pramení Modrý Níl, Tekeze, Mereb, Awash, Barro a mnohé iné rieky. Jej relif je veľmi rozdielny od 90 m pod hladinou mora až po najvyšší vrch s nadmorskou výškou 4575 m. V Etiópii žijú vo voľnej prírode rôzne zvieratá - hyeny, líšky, slony, levy, gepardy, buvolky, antilopy, nosorožce, kozorožce, gazely, žirafy a mnohé iné divoké zvieratá a vtáky.

Etiópia je jedným z najstarších nezávislých národov na svete, s takmer 3000 ročnou históriou.

V súčasnosti má 60 miliónov obyvateľov. Je známa ako krajina kráľovnej zo Sáby. V krajine sa hovorí 80 rôznymi jazykmi a 200 dialektmi. Amharčina je semitský jazyk, ktorý sa podobá hebrejčine a je oficiálnym jazykom krajiny. Etiópcania sú zmiešané rasy Hamitov, Semitov, Kušitov a pôvodných nylótskych černocho; táto kombinácia im dala meno Habesha, čo znamená *zmiešané rasy*. Hlavné mesto Adis Abeba má okolo 2 miliónov obyvateľov a leží v nadmorskej výške 2000 m. Etiópia je rozdelená do 14 administratívnych oblastí. Každý región má svoj parlament, ale miestni vodcovia sú zodpovední federálnej vláde. Prezident je volený parlamentom a jeho funkcia je najmä reprezentatívna. Premiér s veľkou výkonnou mocou stojí na čele vlády. Dvanásť percent zeme sa obrába a ekonomika krajiny je takmer úplne založená na poľnohospodárstve a chove dobytká. Na vidieku, kde žije väčšina obyvateľstva, sa bohatstvo meria podľa množstva zvierat v stáde. Káva je hlavnou poľnohospodárskou plodinou, pokrýva 60 % príjmov z exportu.

ZAHRANIČNÍ MISIONÁRI V ETIÓPII

„Aké vzácne sú na vrchoch nohy blahozvestcov, ktorí hlásajú pokoj, zvestujú blaho, hlásajú záchranu.“ (Izaiáš 52,7)

Prvá misia do Etiópie (Cirkevná misijná spoločnosť z Anglicka), ktorá bola dôsledkom veľkého prebudenia v **Anglicku**, pripravila cestu pre evanjelizačnú prácu v krajine. Ďalšie hnutie, ktoré prebiehalo zároveň s britskými misionármi, bolo známe **nemecké** prebudenecké hnutie vedené reverendom Louisom Harmsom. Harms začal svoju misiu s názvom "Hermansburg Mission Society" v južnej časti Etiópie v roku 1849, kde plánoval osloviť národ Oromo. V týchto rokoch začalo svoju misijnú prácu aj **Švédsko**. Podobne ako anglickí misionári, ani Švédi neprišli zakladať nové zbory, ale oživiť cirkevnú aktivitu v Etiópii. Ale vzhľadom na rozdiely v učení s vodcami pravoslávnej cirkvi, nemohli spolupracovať. Kvôli tomu musela misia založiť novú evanjelickú cirkev. Prvý evanjelický zbor bol založený v októbri 1921. A v tom istom roku sa v Adis Abebe prvýkrát konala prvá sviatosť krstu. A tak je súčasná etiópska evanjelická cirkev Mekane Yesus dôsledkom práce švédskej evanjelickej misie, nemeckej "Hermansburg Mission", nórkej evanjelickej misie, americkej evanjelickej misie a dánskej evanjelickej misie.

Počas piatich rokov talianskej okupácie sa síce etiópski evanjelici mohli stretávať, ale misionári museli opustiť krajinu. Keď talianski okupanti opustili krajinu v máji 1941, misionári sa začali vracieť a do Etiópie začali prichádzať nové misijné spoločnosti. Tak bolo umožnené založenie nových zborov v každej časti krajiny.

Už je to viac než tridsať rokov odvtedy, čo etiópska evanjelická cirkev Mekane Yesus podpísala dohodu o spolupráci s misijnými spoločnosťami v Etiópii, a to vo forme partnerstva, politiky integrácie a dohodami. Všemocný Boh, ktorý poveril cirkev a spolupracujúcich partnerov "spojenou zodpovednosťou priniesť evanjelium Pána Ježiša Krista všetkým ľuďom", umožnil všetkým rásť a prežívať rôzne zmeny. Členovia v cirkvi pribúdajú hŕfne.

Evanjelická cirkev s 2,6 miliónmi členov je v súčasnosti najväčšia ev. cirkev na celom africkom kontinente. Je veľká potreba vychovávať nových farárov, evanjelistov a vedúcich pracovníkov, ktorí by sa starali o duchovný pokrm rýchlo rastúceho počtu veriacich. Rozvoj domácich zdrojov veľmi zaostáva a podpora zo zahraničnej misie bude aj ďalej potrebná.

Dnes je v Etiópii 177 zahraničných misionárov. Títo pracovníci na Božej vinici pomáhajú ľuďom v rôznych regiónoch krajiny. Profesionálne sú to teológovia, učitelia, zdravotníci, prekladatelia Biblie, poradcovia, lekári, sociálni pracovníci, mládežnícki pracovníci, evanjelisti, počítačoví experti, farári. Vz dali dobrého života a zamestnania doma a prišli do oblastí s ťažkými podmienkami (bez elektriny, bez lekárskej pomoci, v náročných klimatických podmienkach, kde často úplne chýbajú cesty, a pod.) len preto, aby naplnili Božiu vôľu a priniesli ľuďom evanjelium.

„Preto som ťa povolal do života, aby som na tebe dokázal svoju moc a aby sa moje meno rozhlavalo po celej zemi.“ (Rímskym 9, 17 b)

„Aké vzácne sú kroky tých, čo ako evanjelium hlásajú pokoj a dobré veci.“ (Rímskym 10,15 b)

„... a odplatím vám každému podľa vašich skutkov.“ (Zjavenie Jána 2, 23 c)

Prevzaté z internetu

- 18.10.2008 sme v našom kostole privítali milú návštevu - brata farára Ivana El'ku aj so svojimi cirkevníkmi
- 26.10.2008 sa náš Boží chrám naplnil poväčšine sestrami z nášho seniorátu, boli sme organizátormi Seniorátneho stretnutia žien
- 21.11.2008 sa malá skupina z nášho zboru vybrala do Brezovej pod Bradlom, aby sa podelili o svoje zážitky z pobytu v USA (boli sme o to požiadaní)
- 29.11.2008 sa brat farár s manželkou zúčastnil slávnostnej inštalácie sestry farárky Lívie Lichancovej v Brezovej pod Bradlom
- S pomocou Božou a s pomocou ochotných bratov a sestier sa (až na malé drobnosti) dokončili práce na streche fary – Všetkým patrí veľké poďakovanie

Na poslednej ceste vypevradili:

Štefana Zmeku z Krajného, 58 r.
Alžbetu Malú z Krajného, 85 r.
Annu Petruchovú z Krajného, 81 r.
Štefana Konečníka z Krajného, 87 r.
Annu Čerešňovú z Krajného – Matejovca, 84 r.
Martina Sadloňa z Hrachovišťa, 98 r.

INFORMÁCIE

- Na fare si môžete kúpiť: Tranovský kalendár – 70,- Sk, Príbehy Novej zmluvy – 4 diely – 200,- Sk a inú literatúru
- Na Silvestra sa stretnú na fare tí, ktorí chcú privítať Nový rok so zábavou aj s modlitbami – každý je vítaný
- Ak máte nové inšpirácie a nápady, sem s nimi, radi ich v Nádeji uverejníme – akú novú rubriku by ste uvítali, čo by ste zmenili, čo by ste si radi prečítali,....

BOHOSLUŽOBNÉ A INÉ PODUJATIA V ZBORE

december 2008 – január 2009

- ◆ NEDELNÉ SLUŽBY BOŽIE ZAČÍNajú O 8:45 HODINE
- ◆ DETSKÁ BESIEDKA BÝVA V NEDELU O 8:45 HODINE
- ◆ PRÍPRAVA KONFIRMANDOV BÝVA V SOBOTU O 17:00 HODINE
- ◆ MLÁDEŽ A DORAST BÝVA KAŽDÚ SOBOTU O 18:00 HODINE
- ◆ NEŠPORNÉ SLUŽBY BOŽIE :
 - KORYTNIANSKE KOPANICE – **7.12.2008 (AJ S VP) A 4.1.2009 O 14:30**
 - ŽADOVICA – **14.12. 2008 A 24.12. (AJ S VP) A 11.1.2009 O 14:30**
 - MATEJOVEC – **21.12. 2008 (AJ S VP) A 18.1.2009 O 14:30**
 - HRACHOVIŠTE – **24.12.2008 A 25.1.2009 O 14:30**
- ◆ KAŽDÝ PIATOK O 17:00 HOD. – NÁCVIK SPEVOKOLU
- ◆ KAŽDÝ PIATOK O 18:00 HOD.– BIBLICKÁ HODINA

ROMANETTO

Chcem byť láskou pre najväčšiu lásku – Boha a chcem milovať Krista v každom blížnom..

Ak sa budeme rok čo rok viac snažiť prežívať takúto lásku k Bohu a k blížnemu, každé Vianoce budú tie najkrajšie.

V.F

Vianoce

*Tajomná noc hviezd svitom hrá sa,
na zem sadá pokoj Vianoc, krása.*

*Biele ticho zvelebuje chvíľu,
večernú to radosť, zrodumilú.*

*Páper snehu tlmí ťažké kroky,
vietor tichne aj on je dnes krotký.*

*Inováťou stromy drieky nahli,
opozdilec k rodine sa náhli.*

Okná svetlom otvárajú oči, detský smiech sa izbou sem- tam točí.

*Radosť, láska premôže bôľ, tieseň,
hlahol zvonov nesie do diaľ pieseň,
pieseň krásnu, pieseň nových Vianoc,
ktorá ku nám prišla tróniť na noc.*

*Na noc divov, vykúpenia zrodu,
anjel spieva slávy starej ódu.*

*Že nám Pán Boh poslal svojho Syna,
aby bola vykúpená každá hriechu vina.*

Opísala V.F.

Vianoce sa priblížili

***Vianoce sa priblížili, čas radosti nastal nám
roztúžené pozeráme k betlehemským výšinám.***

***Všetci s radosťou plesajme,
narodeného pána Ježiša privítajme.
Ježiš, vítaj nám***

***Otvorme mu bránu dokorán,
Spasiteľ sveta prichádza k nám.
Odníme nám žiale, starosti,
budeme prebývať v láske a v radosti.***

***Anjeli z nebeských výšin zlietli
a radostnú správu pastierom priniesli.
„Sláva Bohu na výsostiach,
pokoj ľuďom na zemi.“***

Ol'ga Čechová

Štedrý večer

*Na štedrý večer zvony zvonja,
dospelí i deti do chrámu chodia,
vzdávať vd'aky nášmu Spasiteľovi,
všetkému ľudu Vykupiteľovi.*

*V chráme vidíme ľudí veľa,
je tam i naša rodina celá
Milý náš otecko tu chýbať bude,
Odišiel do večnosti, viac tu nebude.*

*Vidíme tu tváre plné bolesti,
plné smútku, jasu, radosti.
Ľudia si spomínajú na svojich milých,
ktorí už nie sú v radoch živých.*

*V kostole pri oltári pekné stromčeky,
a vedľa nich položené vzácne darčeky,
pre naše deti, ich žiarivé očka,
nech ich radosť ešte chvíľu počká.*

*Na stromčekoch sviečky svietia,
v jasliach leží Božie dieťa,
nech nás jeho láska hreje,
žiari i v tmách beznádeje.*

*Buďme všetci potešení,
Ježiško je narodený.
Dnes mu plesajme a spievajme,
Ježiška v jasličkách privítajme.*

Ol'ga Čechová

Nádej, časopis pre vnútornú potrebu cirkevného zboru ECAV na Slovensku so sídlom v Krajnom. Pripravuje redakčná rada, ktorej môžete zasielať písomné príspevky do časopisu. Cena výtlačku Sk 10,-. Ďakujeme za vašu priazeň. www.krajne.sk